

Pia ja Mikko Pyhtilä

Mwanza 12.6.2017

Ystäväkirje 1-2017

Hei teille kaikille täältä Mwanzan kaupungista!

Lähes puoli vuotta on vierähtänyt taas Suomesta paluumme jälkeen ja on aika kertoa, mitä puolessa vuodessa on ehtinyt pääpiirteittäin tapahtua. Sitä ennen kuitenkin on paikallaan kiittää kuluneesta ajasta sekä Suomessa että täällä. Olette meihin olleet moni tavoin yhteyksissä ja se on suuri ilo.

Pian kuulumisia:

Suurin muutos työssä Pian kohdalla lienee viime vuoteen se, että nyt työajastani osa on lohkaistu Victoriajärven kaakkoisen hiippakunnan (SELVD) eli käytönnössä Shinyangan puolella tehtävään työhön. Minulla on nyt virallisesti kaksi hiippakuntaa ja kaksi työtä. Se tuo elämään matkustelua ja vastapainoa molempiin töihin. Täällä Mwanzan puolen Kummityössä olen edelleen koordinaattori ja minulla on työparina diakoni Ester Lema. Shinyangan Hiippakunnan puolella olen vain neuvonantajan roolissa, tiimi toimii naistyön johtajan Martha Ernestin johdolla.

Tammikuussa ihmettelimme sateettomuutta ja ympäristön kuivuutta. Näytti siltä, että kaikki kärsivät tänä vuonna sateiden puutetta. Monin paikoin niin kävikin, mutta toisaalla kuten täällä Mwanzan puolella olemme saaneet myöhästynyttä sadetta joka on auttanut sadon kasvamisessa. Itse olemme iloinneet pihaan vuosia sitten istuttamiemme sitruuspuiden hedelmistä. Pienet sitkeät puut tuottavat jos ei niin aina mehuisia mutta kuitenkin tuoreita sitruunoina ja appelsiineja.

Työtä ELVDn Hiippakunnassa...

Kummityössä eli Lastensuojeluhankkeessa etsimme edelleen lapsia jotka elävät vahingollisissa oloissa ja ovat asemansa vuoksi syrjässä avusta. Pyrimme löytämään perheen perusongelmat, neuvomaan lapsen kouluun ja autamme kouluvälineiden saamisessa. Lasten (38) ympärillän on kymmeniä perheenjäseniä, joiden ongelmien ratkaisuisa olemme tavalla tai toisella mukana. Yritämme rohkaista heitä lähiyhteisön jäseniksi ja vaikuttamaan elämäänsä positiivisesti. Kutsumme heitä kirkkoon muiden ikäistensä pariin. Tänä vuonna olemme ehtineet saada muutamia uusia lapsia ohjelmaan mukaan, kuten 15 vuotiaan pojan, silmiään sairastavan "Elyan" ja 3-vuotiaan vammaisen "Shade"-tytön. Shade äiteineen on muuttamassa takaisin kotikyläänsä perheongelmien ajamina mutta saa kauttamme ensin osallistua kahden päivän kotitreenauskoulutuksen vammaisen lapsen kanssa tehtävistä harjoitteista. Luku-ja kirjoitustaidoton Elya pääsee ensin silmälääkäriin, jotta tiedämme mitä hän voisi tehdä näköalattoman elämänsä parantamiseksi. Sen jälkeen voidaan miettiä koulutusta.

Kuluva vuosi on ollut myös hautajaisten aikaa. Neljää perhettä on koskettanut vanhemman tai lapsen kuolema. Olemme olleet niissä mukana kustantamassa jotain arkista jota on pakko ylläpitää-sen päivän ruokaa lapsille, kyytiä sairaalasta kotiin tms. mutta ennen kaikkea katsomassa, miten asiat kotona järjestyvät. Aina ne jotenkin järjestyvät. Kuvaa osuvasti ihmisten tilannetta, kun laskee, että 10 vuoden aikana emme ole juhlineet yksiäkään häitä, mutta lasten syntymisiä ja hautajaisia joka vuosi.

Kaikki perhetilanteet ja ratkaisut vaativat aikaa ja yhteistyötä. Niinpä Kummityön kokouksissa nykyään vierailee entistä useammin paikallishallinnon virkaihmisiä- nyt torstain kokoukseenkin on kutsuttu kortteli-ja kaupunginosajohtajia ja sosiaalityön johtajia, joiden alueilla teemme työtä.

Työtä SELVD hiippakunnassa...

Oikeus elää albiinona -hanke on jatkunut ennakkoluulojen aitoja ylitellen. Teemme vahvaa yhteistyötä paikallishallinnon kanssa. Tavoite on jatkaa hyvin alkanutta keskustelua ja neuvonpitoa perinteisiin hoitoihin ja uskomuksiin luottavien, kristittyjen ja valtiovallan välillä. Yhteinen kipumme on se, että albinovainot ovat leimanneet pahimmillaan koko kansan "albinomurhaajiksi", ja se ei tietenkään ole totta. Suomalaisena voimme miettiä tätä näin; kun maailmalla voi helposti nyt kuulla vaikkapa maahanmuuttoon liittyen, että "suomalaiset ovat väkivaltaisia rasisteja", kuinka väärä kuva se onkaan ja miten inhottavalta tuollainen yleistys tuntuu! Se on hirveä loukkaus niille joita se ei koske. Haluamme kaikki tästä leimasta eroon. Samoin on täällä, haluamme eroon vainosta ja niiden tuomasta synkästä kuvasta. Pitkän ja tarkkaan harkitusti päädyimme pelaamaan jopa jalkapalloa leikkimielisesti pappien ja perinteisten hoitajien välillä. Se sai paljon huomiota, olihan se ensimmäinen kerta historiassa tuollaista yhteistyötä. Mainittakoon, että papit voittivat pelin 2-0 joka aiheutti tietysti paljon hengellisiä ja muitakin kysymyksiä molempien puolien kannattajien joukossa.

Todellisuudessa työssä on leikki kaukana ja teemme kaikkemme, että albiinoiniin liittyvä vaino ja uskomukset loppuisivat. Kyse on syvällä olevissa uskomuksissa kuten tiedämme, ja kenenkään uskoa ei ole helppo horjuttaa. Tienä on monitasoinen keskustelu, koulutus ja luotto siihen, että sukujen vanhimmat saavat vaikutettua kansalaisiinsa. Uusi suunta ja valo tässäkin asiassa hämöttää jo. Kirkko on vaikuttava tekijä maailmassa.

Albiinohankkeessa meillä on Kumminuoria, tällä hetkellä kaikki 11 tyttöä, jotka saavat Kummituen varoin jonkin koulutuksen ja siten toivottavasti vahvemman aseman omassa yhteisössään. Kukaan tytöistä ei ole päässyt yläkouluun ja muutama ei alakouluunkaan asemansa vuoksi omassa kylissään ja haemme siihen muutosta. Tällä hetkellä tytöt opiskelevat ja asuvat Hiippakunnan

omassa diakonitalossa Shinyangassa ompelukurssilla 3 kk. Kurssin aikana heillä on paljon muutakin oppimista kuten mm. ruuanlaitto iltaisin. Osa tytöistä on asunut 6-7 vuotta turvakeskuksella ja ovat jääneet vaille normaaleja kotityötaitoja sekä jääneet perheestään ulkopuolisiksi. Kurssin aikana pyrimme vahvistamaan heidän asemaansa niin, että he voivat palata kotikyliinsä turvallisemmin, heidät huomattaisiin positiivisesti. Nuorin opiskelijoista tällä hetkellä on n. 10-13 vuotias ja vanhin ”nuori” on 36 vuotias. Muut nuoret naiset ovat 16-26 vuoden väliltä. Hankkeen kautta autamme myös pieniä albinolapsia asumaan turvapaikoissa. Juuri nyt on kesken kahden sisaruksen muutto Seurakunnan omaan orpolasten kotiin kunnes heidät voidaan palauttaa turvallisesti koteihinsa myöhemmin.

Mikon kuulumisia:

Venettä etsimässä

Sinema Leo -elokuватиimit ovat ahertaneet kummassakin hiippakunnassa. Shinyangan puolella (SELVD) työtä on painotettu erityisesti Itiliman alueelle, jossa aluehallintokin on toivonut kirkon toimintaa alueen kyliin. Työtä on tehty yhdessä hiippakunnan muiden työmuotojen kanssa ja nyt alueella on jo muutamia alkavia seurakuntia.

Mwanzan puolella (ELVD) Sinema Leo -työmuodon mielenkiintoisimpana uutisena on veneen etsiminen työmuodolle. Seuraavien vuosien työ on kohdistettu saaristoon, ja tarve omalle veneelle on tullut ilmeiseksi. Niinpä olen elokuватиimin ja venehankintaa johtavan Piispa Gullen kanssa kierrellyt etsimässä venettä. Viimeisin, jota kävimme katsomassa, oli englantilaisen valtamerilaivan vanha 10 metrin pelastusvene, josta saisi turvallisen veneen, mutta sen vauhti jäisi varsin hitaaksi. Välimatkat ovat pisimmillään 60 kilometrin luokkaa suuntaansa, tai jos operoidaan Mwanzasta käsin, huomattavasti sitäkin enemmänkin.

Ihan mikä tahansa vene ei sovellu käyttöön. Victoriajärvi on kuin pieni meri, jossa aavemilla alueilla 1,5 metrin aallokko voi nousta varsin nopeasti. Suomalaisittain rannikko- ja saaristoliikenteeseen soveltuva matka- tai työvene, jossa 2 – 4 hengellä on myös mahdollisuutta majoittua aina muutaman yön verran saaristoreissuilla, on varmastikin lähinnä sitä, mitä etsimme. Veneen pituudeksi on lähtökohtaisesti ajateltu 7 metriä tai hieman enemmän, mutta tässä ratkaisevat veneen kaikki muutkin ominaisuudet yhdessä. Vaihtoehtoina ovat lähinnä joko hitsauttaa rautavene paikallisella telakalla, ostaa täältä käytetty vene ja tarpeen mukaan modifioida tai tuoda vene muualta. Puuveneet on käytännön syistä täällä jätettävä pois laskuista.

Idea veneestä on muhinut hiippakunnassa pitkään. Vuonna 2008 tai 2009, kun olin vielä nuorisotyössä, silloinen tuore nuorisotyön pappi, Stephen Ling’hwa tuumaili: “meillä pitäisi olla evankelointityöllä oma vene”. Ling’hwa oli toiminut aiemmin Ukerewen saarella opettajana, evankelistana ja pappina ja ollut perustamassa yhtä saariston seurakunnista. “Meillä on Ukerewen ja Ukaran, kahden suurimman saaren lisäksi huomattava joukko muita saaria, joissa myös pitäisi seurakunnan vierailta”, oli Ling’hwalla selkeä lähetysnäky. Pastori Ling’hwa toimii nykyisin Nyakaton Raamattuopiston rehtorina.

Tälle kuluvalle vuodelle Lähetysseura on varannut budjettiin varoja venehankintaan ja hiippakunta on sitoutunut myös etsimään varoja veneeseen. Aktiivinen työ veneen hankkimiseksi alkoi vuoden alkupuolella pitkälti Piispa Gullen johdolla:

“Meillä hiippakunnassa on lähetysnäky tavoittaa kaikki hiippakunnan alueella olevat ihmiset, asuivatpa he sitten mantereella tai saaristossa. Haluamme viedä evankeliumia kaikille ja kohdata ihmisten hengelliset, henkiset ja aineelliset tarpeensa. Hiippakunnan alueella on 38 saarta, joista ainakin puolella asuu isompi joukko ihmisiä. Näiden ihmisten tavoittamisessa vene tulee tarpeeseen.”

Vierailtuamme katsomassa vanhaa pelastusvenettä, nousi paluumatkalla autossa myös ajatus veneen hankkimisesta Suomesta. Suomessa vierailleet tiimiläiset ja hiippakuntamme johtaja pohdiskelivat nähneensä siellä hyvälaatuisia veneitä, joista joku voisi sopia työmuotomme käyttöön. “Minkähänlaiset kustannukset veneelle rahteineen tulisi.” Tämäkin linja halutaan nyt selvittää.

Tämä venehanke, kuten moni muukin työmme, on luonteeltaan sellainen, että se antaa hyvän mahdollisuuden osallistua myös etänä Suomesta monin eri tavoin. Rukoillaan yhdessä hyvän ja turvallisen veneen löytymiseksi. Otamme ilomielin vastaan myös kaikenlaiset vinkit ja asiantuntijuuden, jos miten vain haluatte osallistua veneen suunnitteluun ja hankinnan ideointiin, sähköpostia vain tulemaan!

Venehankeeseen voi osallistua Lähetysseuran kautta myös taloudellisesti Suomen Lähetysseura, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30 Viestiksi: VENE). (Keräysluvut: Manner-Suomi RA/2016/517, voimassa 1.1.2017-31.12.2019, myönnetty 22.9.2016, Poliisihallitus. Ahvenanmaa ÅLR 2016/6024, voimassa 2017, myönnetty 22.8.2016 Ahvenanmaan maakuntahallitus. Kerätyt varat käytetään vuosien 2017-2019 aikana Suomen Lähetysseuran ulkomaantyöhön.)

Ilmiantakaa myös rohkeasti, jos jossain tulee vastaan myytävä vene, joka voisi soveltua Victoriajärven aalloille. Toiveemme tai unelmamme on, että hiippakunnan evankeliointityön vene tiimeineen aloittaisi työnsä saaristossa vielä tämän vuoden aikana. Koko hiippakunnan venetiimin puolesta: Tervetuloa mukaan tähänkin hankkeeseen!

Kiitos teille kaikesta siitä, miten olette jatkuvasti työssämme mukana! Taivaan Isän siunaamaa kesää jokaiselle!

Pia ja Mikko